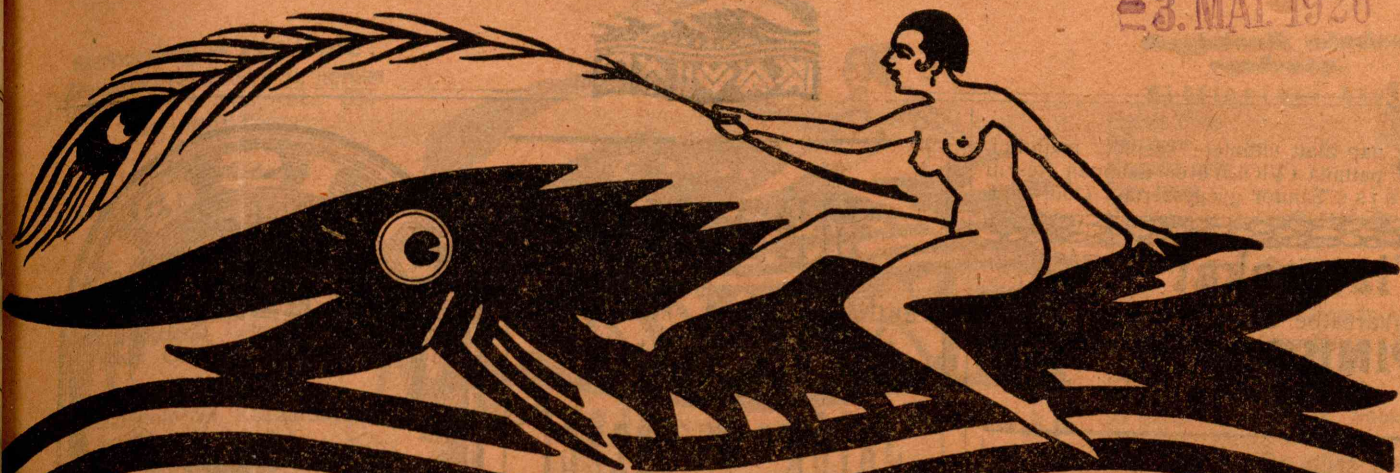

KÁVIAR

KULTURA • EROTIKA • MŰVÉSZET • HALADÁS

Reggeli toalet

V. évf. 15 sz. Ára 15 lei, Bukarestben 18, 3 c. korona, 8 dinár, 50 oáztr. garas. 2 fr. frank, 3 lira, 20 pfenning Megjelenik minden vasárnap.

Lapkiadóváltaladonos: Dinnyés Árpád, „Káviar” Könyv- és Lapkiadóvállalata, Timișoara (Temesvár) 1926. évi április hó 11.

3 nap alatt eltünt: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 6

Vizumokat és más megbízásokat
Bukarestbe 36 óra alatt eliméz
PINKERTON BOY
Timișoara — Telefon 75.

Ha szép akar lenni, használjon
Kolka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Joszt József

uri és női cipész. Timișoara 11. kerület Széna-tér 8 Férfit és női cipőket mérték után pontosan készülnek. Javításokat soron kívül elintézik.

DURA

electrotechnikai és műszaki vállalat. Galván elemek gyára. Telefon 54
Timișoara, Fabr. Calen
Buziasului 12

Hétfői

Brassói Hírlap

a legjobb hétfői újság.
Sakk-, sport-, színház-, gazdag riportrovatok
Változatos, érdekes, friss, eleven hetilap!
Kérje mindenütt!

Podráczky Ferencz

bőrbutorokártyos
készít stípadó garnitúrákat és
bőrbutorokat
Timișoara, Gyárúv., Andrásy - ut 2.

A legjobb női-, férfi- és iskolacipők állandó raktáron

Kádi Frisch és Társa cégnél vásárolhat
Timișoara, Lloyd-sor.

PERFEKT a legjobb
készíti. poloskálrtó

Schunck
drogeria

Timișoara, Strada Dacilor No. 24
Telefon 13—30.

„Victoria”

butorgyár Timișoara,
Gyárúvatos, Muzsai-utca 25. szám
Palicskó Antal és Társa.

Gyárt: legmodernebb amerikai irodaberendezéseket és mindennemű műbutorokat. Háló-, ebédlő-, nappali-, szoba- és konyha-berendezések.

MÉG MA

rendelje meg a kiadóhivaltól a sajtó alatt levő

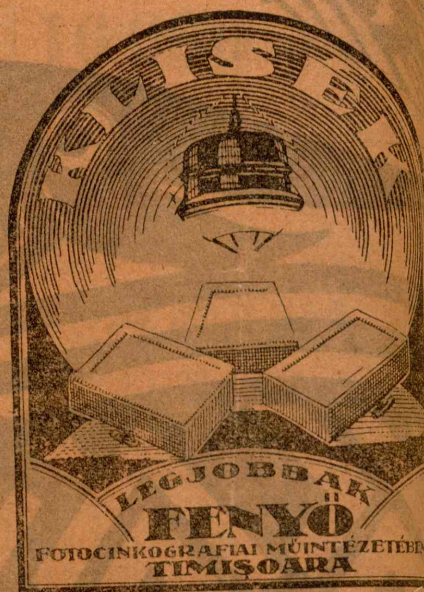
„Játék a tűzzel”

c Káviár könyvet, mely most már 10—14 napon belül megjelenik, és azoknak, kik a könyvet eddig levelezőlapra megrendelték, a kiadóhivaltal 100 lei utánvét mellett postán elküldi. A könyv miniatűr alakban, diszes kemény kötésben, több mint négy iv terjedelemben jelenik meg, de tartalmánál fogva sem uccai, sem könyvkereskedői forgalomba nem kerül, tehát gyűjtők és könyvbarátok részére előzetes levelezőlap rendelésre csakis a kiadóhivaltal szállítja.

A kis könyv a regényen kívül még két kitűnő Brandstadter novellát tartalmaz, melyeknek új iránya, merész hangja maga is irodalmi esemény. A könyvből csak

300 példány

készül, amely legnagyobb részt már elő. van jegyezve s ép a csekély példányszámra való tekintettel külön is felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy aki a könyvet még nem rendelte meg, megrendelésével ne várakozzon, mert még 1—2 hét és a teljes 300 példány le lesz jegyezve s azontul szállítani senkinek nem tudunk.

másnevi gumivószert.

Kérjen mindent
GLORIA
a legjobb hajfestő
„idea”
Hajregenerátor

tor a legjobb. Visszaadja az ősz haj eredeti színét. Főlerakat:

Nicolin „Parisienne” áruházban
Timișoara I. Str. Avram Iancu 4.

Klug István

gép- és malomépítész vállalat
Timișoara-Fabrica, Str. Trei Crai
Háromkirály utca 26 sz. Gyárúvatos

Romániában,
Regátban,
Bukovinában,
Jugoszláviában,
Csehszlovákiában
Bécsben

Franciaországban,
Olaszországban
Ausztriában
Németországban
pedig

minden
városban
minden
vasárnap

a felsorolt helyeken

megveheti a Káviár

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Timisoara (Temesvár) II. kerület
Fabrica, Str. I. Maiorescu (Bá-
rány-utca) 13. sz.

Lapkiadótulajdonos:
„Káviár” Könyv- és Lapkiadó
Vállalata

Folyószámlák:

Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank timisoarai fiókjánál Timi-
soara, Cetate (Belváros)

Csehszlovákiában:
Leszámlázó és Közgazdasági
bank r. t. fiókja,
Kosice (Kassa)

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felolós szerkesztő:
BEN GIT

Művészeti szerkesztő:
KOH-I-NOOR

**Megjelenik minden
vasárnap.**

Előfizetési árak:

Égész évre	—	—	729 lei
Fél évre	—	—	360 lei
Negyed évre	—	—	180 lei
Egy óra	—	—	60 lei

Kéziratokat a szerkesztőség nem
ad vissza és névtelen levelekre
nem válaszol.

Egyes szám egész Romániában:
15 lei, Bucarestben 18 lei
Jugoszláviában 8 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. kor.; Bécsben
50 garas; 3 líra; 2 fr. frank; 20
pfénning, Külföldön 1/4 évre 250
lei értékű valuta

Eredeti jelzéssel szignált cikkeink, novelláink és minden más közleményeink átvétele csakis a „Káviár”-ra való hivatkozással van megengedve

Párta hullás.

A „Káviár” eredeti kézírata.

Selyemingbe simulva ült
az ágy szélén.

Fáradt volt. Kifárasztotta
a munka, az izgalom. Az
előkészületek, az esküvő. Ő
volt a háziasszony, az idő-
sebbik nővér, s huga eskü-
vőjéről van szó, egész héten
meg nem állt.

Fáradt volt és halálos,
nagy szomorúság feküdt a
lelkén.

Huszéves huga most fek-
szik remegve a nászágyra és
az ő huszonnyolcéves nős-
ténysége még nem talált meg-
váltó himre.

Fájó elkeseredés fojtogat-
ta a torkát és vádolva sirt
belőle a szó.

— De hát miért?... Mi-
ért? kezeibe temette arcát;
miért?

Főlemelkedett, oda állt a
tükör elé.

Nem szép de komoly és
izgatóan érdekes leányarc
nézett vissza. Ingpántjai le-
csusztak.

Hófehér válla telten vaki-
tott, merészen domborodott
a nyakból és izgató hajlás-
sal futott be a hónalj sötét-
jébe. Az ing lejjebb csuszott,
a csipkeszél alól kétgömbö-
lyű, ruganyos forma pattant

elő, finoman emelkedő ová-
lis hajlásai rózsaszín foltocs-
kában csucsosodtak ki a fe-
hér izomból...

Hát miért?... miért?...

Hát nem vagyok olyan mint
más, hát nem vagyok szebb
mint más, mint sok, aki már
többéves asszonyság édes
terhét vonszolja vállain?

Ökölbe feszült kis keze és
összeszorította hófehér fog-
sorát. Lábaikra suhant az
ing.

Meztelenül nézte a tükör.
Még simogatta magát. Hát
nem vagyok puha, ruganyos,
nem vagyok én is lány, iz-
gató, kábitó, forró lány?

...Keze végigsiklott sely-
mein.

Nem tudok én is gyönyört
fakasztani mint más, nem
tudnék én is gyönyört be-
fogadni, mint más... hiszen
várom én is, égek, tisztavaszt
égek... és csak égek... csak
hiába égek.

Szembenézett magával és
önön-magát faggatta:

— De hát akkor miért?...
Miért vagyok örök vágyra
kárhoztatva és miért kísért a
soha-teljesedés?...

Mulnak az évek, kihül a
vágyam, fonnyad a testem

és nem tudom mi az az asz-
szonyság?, hát mire vágyok
és mire várjak?, mire vá-
gyok... és miért tovább?

Keserű, vad düh zugott fel
benne, gyűlölő, nagy dac az
egész világ ellen, odarohant
az ablakhoz és kiállt a hold-
fénybe.

— Itt vagyok, nem várok
tovább, gyertek... kell, férfi
kell!

Márványtestre gyönyörű szob-
rot állt a halk ezüstben. Agya
izzott, a düh belémáramolt és
fölfogtogatta a torkáig.

Azután lehült. Az elkese-
redés könnyzáport varázsolt
pilláira. Sirva fakadt és zo-
kogva vetelte magát a meg-
vetett ágyra.

A szomszédban forrt, pez-
gett a csókcsata.

Zokogása halkult, magára
huzta a paplant. Tüzelő fáj-
dalom égette a szemeit, foj-
togatta a torkát: miért? Lá-
zas lihegés szűrődött át a
falon.

Fölfigyelt.

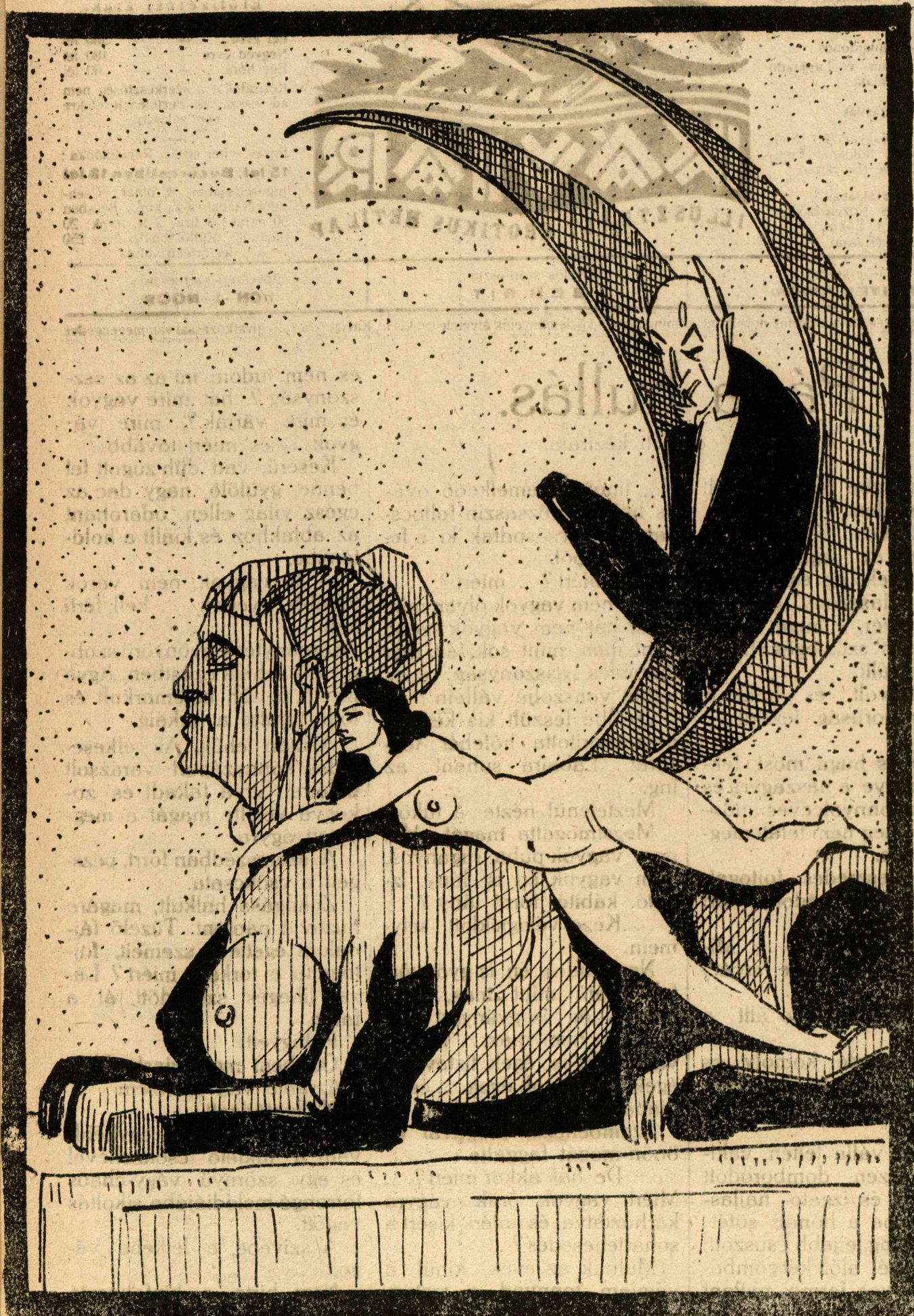
Odabent most viaskodik a
szűzrabló vad szerelem.

Hallgatódzott.

A lázas lihegés egybeol-
vadt a lüktető csókzenével
és egy szörnyű vágy-chaos
forrongó melodiájába sikoltás
vágott.

A szívébe, a lelkébe vá-
gott...—

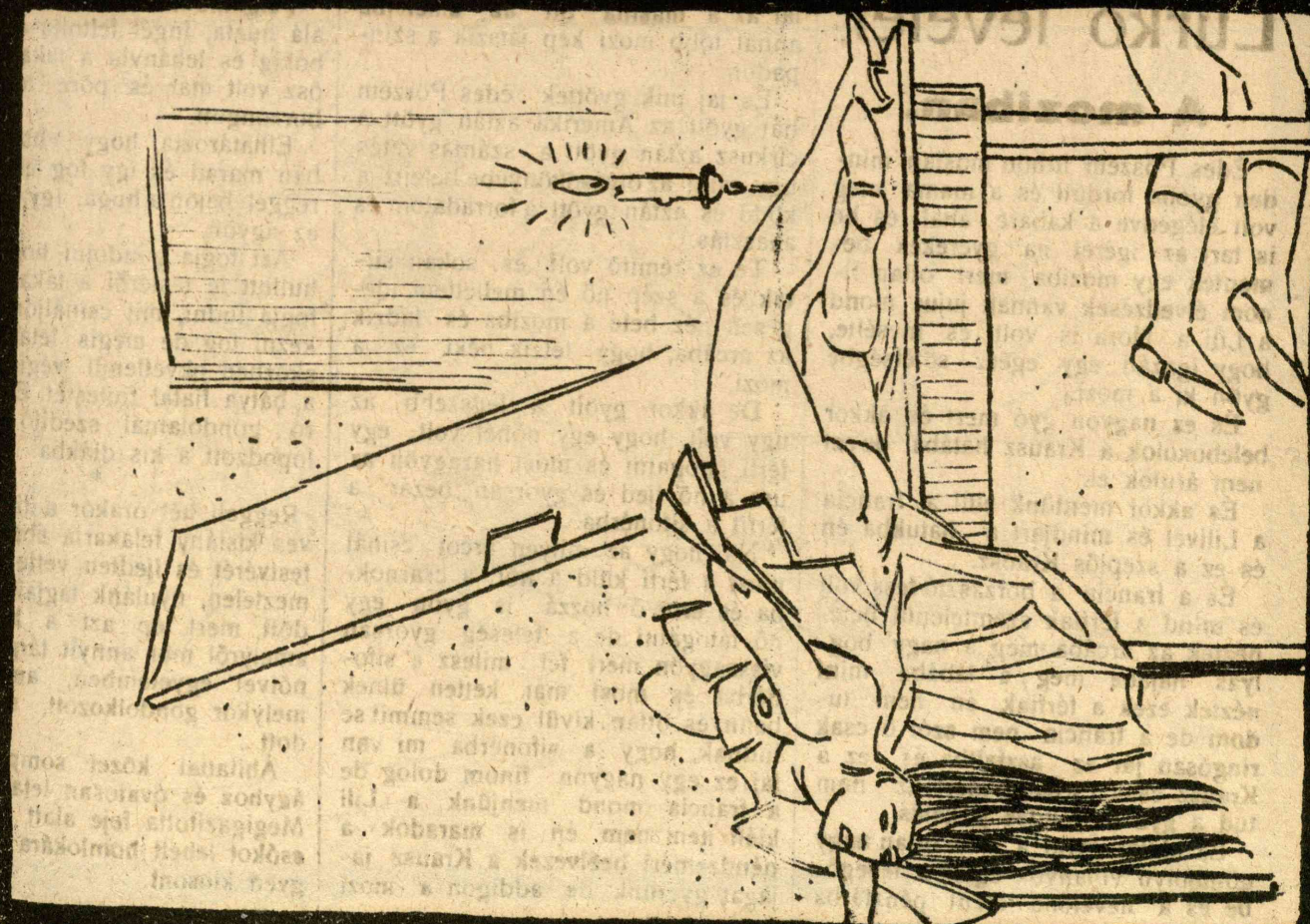
Nem bírta a kinfakasztó

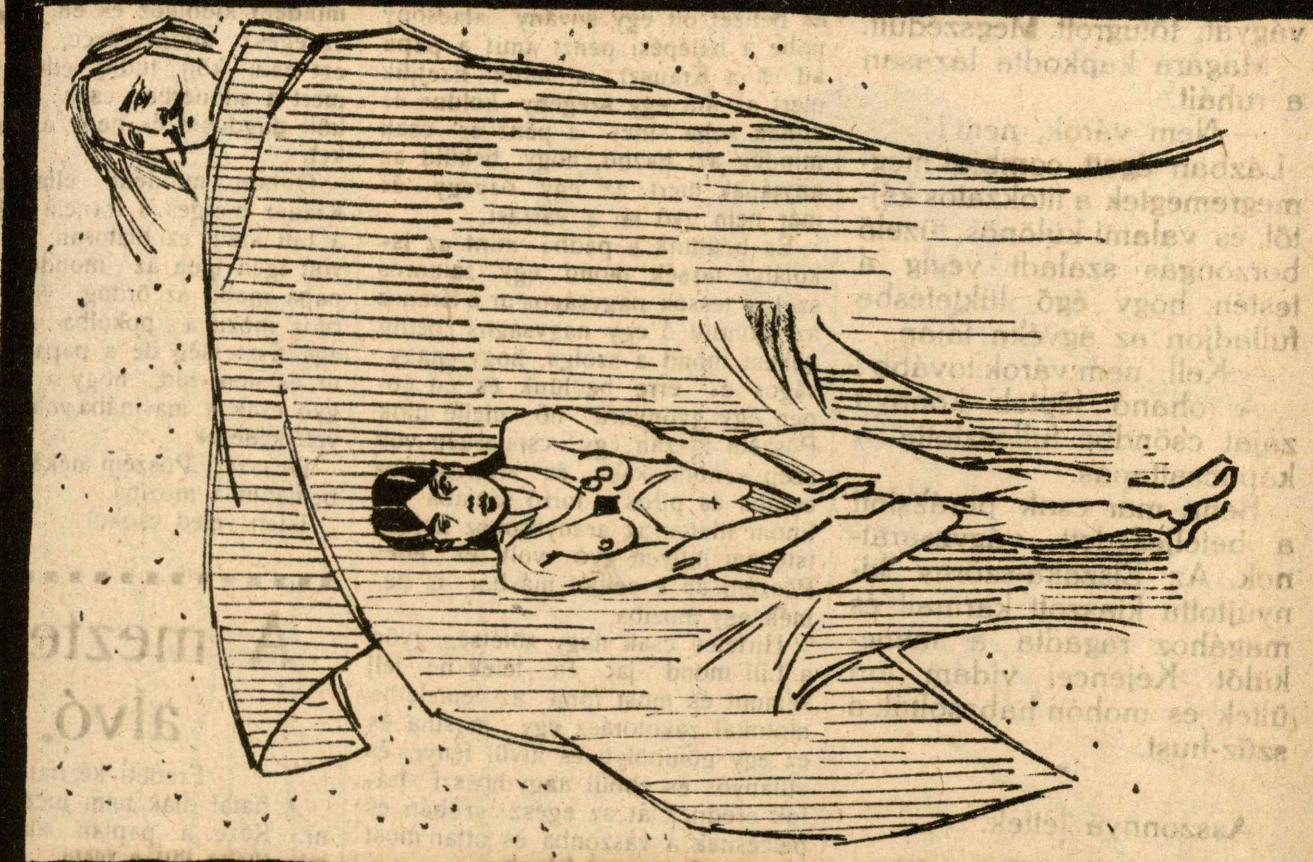
FELICIEN ROPS:

° SPHINX °

• FÉLICIEN • ROPS •

EGY AJ HEISTA • DINE.

DON JUAN • ALDOZATA.

vágyat, fölugrott. Megszédült. Magára kapkodta lázasan a ruháit.

— Nem várok, nem!

Lázban égett, combjai megremegtek a titokzatos kéjtől és valami különös, tüzelő borzongás szaladt végig a testén, hogy égő lüktetésbe fulladjon az ágyéka táján.

— Kell, nem várok tovább!

A rohanó léptek könnyű zaját csöndbe fullasztotta a kapucsattanás.

Benn már csak parázslott a beteljesedett vágyzsarátok. Az Éjszaka-szörny kinyújtotta kiaszott karmait és magához ragadta a menekült. Kéjencei vidám tort ültek és mohón habzsolták a szűz-hust.

*

Asszonnyá lettek.

Györy Endre.

Lurkó levelei.

A moziban.

Édes Pöszém itthon mostan minden gyóba fordult és a mama meg volt elégedve a kabaré által és be is tart az ígérlet na gyerekek bementek egy moziba mert ottan finom élvezések vannak jujuj mond a Lili a Nora is volt és mesélte, hogy igazán egy egész sötétségbe győn ki a mozi.

És ez nagyon gyó mert én akkor beleboxolok a Krausz hátába de ezt nem árulok el.

És akkor mentünk elül a francia a Lilivel és mindjárt a hátukba én és ez a szeplős Krausz.

És a francia a borzasztó fess volt és mind a férfiak szemtelenül be-nézték az arcába meg a nagy boglyas hajába meg a lábába mint néztek ezek a férfiak én nem tudom de a francia nem szól ő csak ringósan jár az aszfaltba és ez a Krausz csak csoszog mert az nem tud a gyó és rendes járkálás.

És akkor gyótt a mozi ottan nagy gömbölyű villanyok égtek a levegőbe és a nevelőné ment pénztárba

és befizet olt egy sovány alacsony nőbe a belépési pénzt amit a papa ad és a Krauszt is mink fizetjük mert az ám egy szegény koldus és annak soha sincs a pénz és csak mindég azt hazud, hogy beküld az anyjának mert az egy özvegy és már nem gyó lát a variást.

És beülünk a padba mint az iskolába tessék mond egy zsinoros szolga tessék nagyságos ur a Krausz azt gondol ő egy nagyságos pedig nekem mond a szolga, hogy nagyságos és erre beülünk és én éppen egy gyönyörű nő mellé ülök Pöszém igazán egy csodaszép volt szép a homlokába és aranyos az arcába és piros a forró szájába és finom illatos az aranybronz hajába istenem milyen gyó volt ez édes Pöszém én e célból másbor is bémék egy moziba.

Hirtelen csak nagy sötétség győn a Lili mond jaj én félek ne félj semmit és most főnn az emeletbe motollál zakotorász egy masina és ez egy gömbölyű és kívül fényes és villanyos és ebből nagy hosszú stráfok erednek át az egész szobán és beleesnek a vászonba és ottan most kigyőnnék a mozi képek.

Es sorba győnnék a képek mind reszket és izeg-mozog ami a szembe izgat és mentül gyobban motollál az a masina ott az emeletbe annál több mozi kép játszik a szinpadon.

És jaj mik gyóttek édes Pöszém hát gyótt az Amerika aztán gyótt a cirkusz aztán gyótt a szántás-vetés úgy mint az olvasókönyvbe beleirt a költő és aztán gyótt a forradalom és akasztás.

Te ez rémitő volt és sokan sirtak és a szép nő én mellettem idegesen néz bele a moziba és ládzik az arcába, hogy tetzik neki ez a mozi.

De akkor gyótt a legszebb az úgy volt, hogy egy nőnél volt egy férfi látogatni és most hazagyőn az ura a nő ijed és gyorsan bezár a férfit a sifonérba.

Na, hogy az milyen arcot csinál most a férfi küld a nőt a csarnokba és erre ő hozzá is győn egy nő látogatni de a feleség gyorsan visszagyőn mert fél milesz a sifonérba és most már ketten ülnek benn és ottan kívül ezek semmit se tudnak, hogy a sifonérba mi van jaj ez egy nagyon finom dolog de a francia mond menjünk a Lili kiált nem nem én is maradok a pénzemért beévezek a Krausz jagat győrnék de addig a mozi

mindent kidolgoz és én most értek az egész sifonér-hecc, de néked ezt nem köll tudni édes Pöszém mert a sifonérba csak a ruhákat köll dugdosni és nem az embereket.

Ottan mindent elmondunk a Krausz mérges a francia mérges de a Lili kiált ez biztosan a kedvese volt igen igen az mondok és és a papa mond az ördög vigye ezt a buta mozt a pokolba sehol sincs egy tisztesség de a papa egy öreg ur és nem tud, hogy a mozi egy gyó csak a masinába voltak a rossz vetélkedések.

De azért Pöszém néked nem kell bemenni a moziba.

Isten veled csókol

Lurkó.

A meztelen alvó.

Eredeti kézirat.

A fiatal diák nem tudott elaludni. Keze a paplan alatt babrált míg tűzbe jött a teste.

Körülötte mély csend, mindenki alszik. Kéjes gondolatok ostromolták.

Felgombolta alsónadrágját, térd alá huzta, ingét feltolta a mellbimbóig és lehányta a takarót. Hideg ősz volt már és póre teste összeborzongott.

Elhatározta, hogy ebben a pozban marad és így fog elaludni. Ha reggel bejön a huga, így fogja találni az ágyon.

Azt fogja gondolni, hogy álmában hullott le testéről a takaró és nem fogja tudni, mit csináljon. Szégyenkezni fog de mégis letakarja majd eközben okvetlenül végigmusztrálja a bátya fiatal fiutestét. Ennél a forró gondolatnál szédítő boldogság lopódzott a kis diákba.

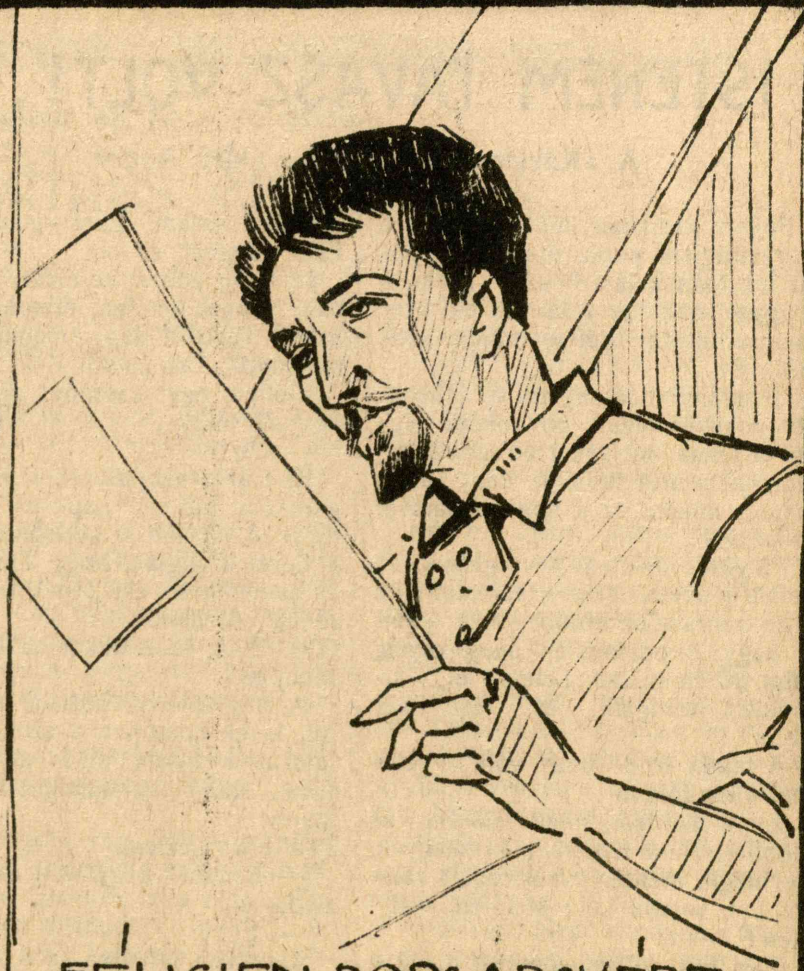
*

Reggeli hét órakor a tizenhárom éves kislány felakarta ébreszteni fiutestvérét és ijedten vette észre a fiut meztelen, nyulánk tagjait. Elvörösödött, mert ép azt a helyet látta, amelyről már annyit tárgyalt barátai-nőivel egyetemben, amelyről néha álmodott...

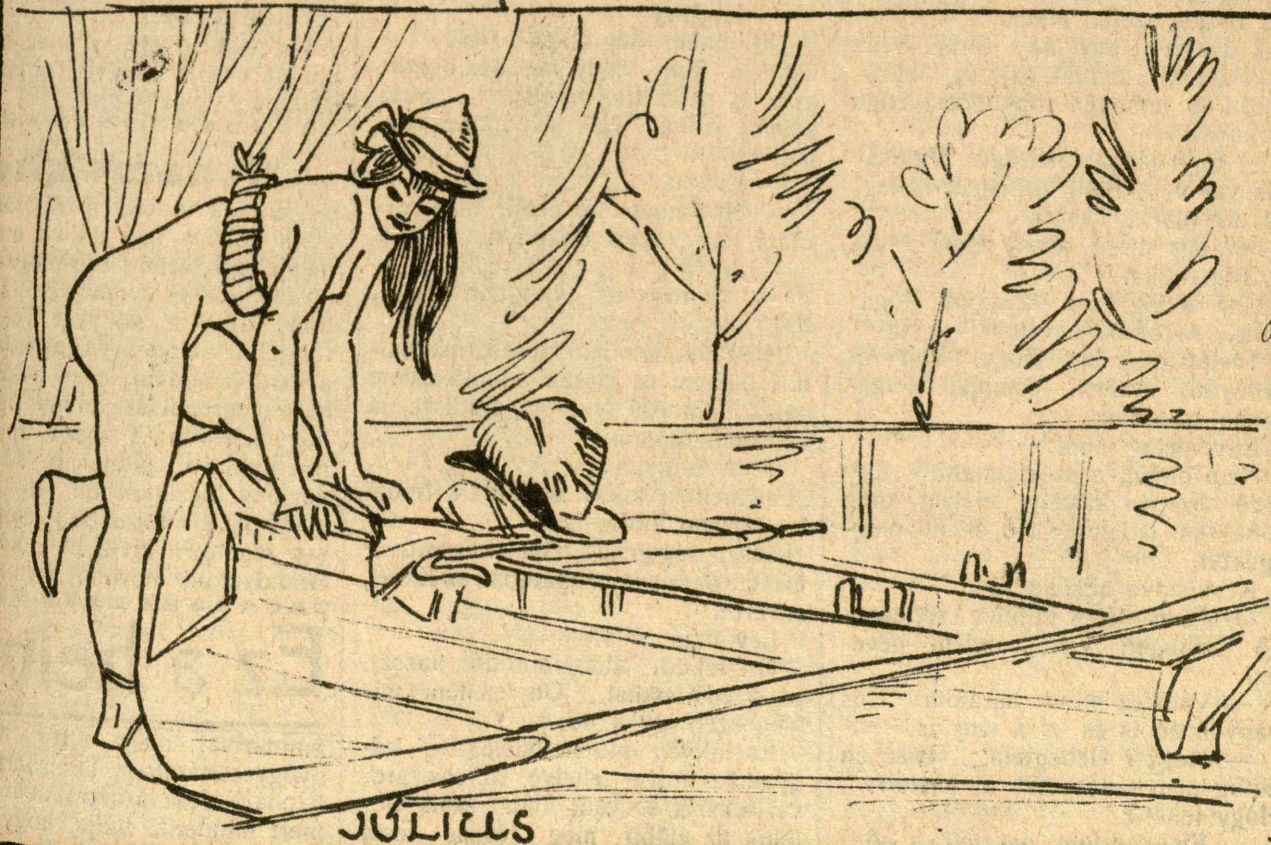
Áhitattal közel sompolygott az ágyhoz és óvatosan letakarta a fiut. Megigazította feje alatt a vánkost, esőkot lebelt homlokára és lábujjgye-n kiosont.

NYAR:

FÉLICIEN·ROPS·ARCKÉPE.

JULIUS

A »Káviár« részére írta: *Döry Andor.*

— Eh, barátom, nevelett a nő...
csodák századában élünk.

És milyen miután kielégítve vágyainkat fujva, lehelve, ráncos arc-
cal fekszik és vad, utálat száll be-
lölük az előbb még rózsás teste
felé.

Olvashoz!

Olvasóinkhoz!

Ez a hely

Ez a hely

fenntartva, amely a dr. Kovács
gyógyszertárban, Timișoara-Fabrics
kapható, de a hirdetés nem közzé
mert mindenki tudja, hogy a M
KRÉM-nek nem kell van reklám

széplányok egymás között.

Lucáinos görög erotikus novelláiból.

Joessa, Pythias és Lysias.

Joessa: Csuful bánsz velem, Lysias. Ez a köszönet azért, hogy soha pénzt nem kértem tőled, soha be nem zárkoztam előled, tán mert valaki nálam lett volna.

Sohse bízattalak, hogy szedd rá az apádat, sose nyaggattalak, hogy emelj el az anyádtól valamit s hozd el nekem, mint ahogy azt a többi széplány teszi, — hanem az első pillanattól fogva végig fizetés nélkül, költség nélkül fogadtalak.

Jól tudod, hány gavallért visszautasítottam: Ethoklest, a tanácsnokot, Passiont a hajótulajdonost, és a pajtásodat Mellissost, pedig ez — hogy az apja nemrégiben meghalt — szép vágyon ura lett.

Nekem te voltál egyetlen Phaonom, másra rá sem néztem, rajtad kívül senkihez sem jártam, ostobaságomban igaznak hittem sok esküvéseidet.

És mert egészen a tied voltam, szűzen éltem, mint Penelope, bár az anyám eleget kiabált s panaszkodott rám a barátnőim előtt.

Te meg mikor láttad, hogy kezes bárány vagyok, hogy elepedek érted, előbb Lykainával kezdtél ki szemem láttára, aztán meg ölekezésünk közben Magidiont, a hárfaszéplányt kezdted magasztalni; én meg mindenre csak sírok sírok s hallgatom, akármilyen komiszul is bánsz velem.

A minapában is, hogy együtt mulattatok: Thrason, te meg Diphilos, veletek volt Kymbalon, a fuvóslány, meg Pyrallis, pedig ez halálos ellenségem s te ezt jól tudod. Hogy Kimballiont ötször megcsókoltad, az cseppet sem bánt: magadat alázkod meg, ha ilyen lányt csókolgatsz.

De, hányszor kacsintottál oda Pyralisnak! Valahányszor ittál, felé kacsintottál a poharaddal, a szolgálónak pedig suttyogva adtad ki a parancsot, hogy másnak is csak akkor tölthet, ha Pyralis inni kér.

Végül beleharaptál egy almába s mikor észrevetted, hogy Diphilos élénk társalgásba merült Thrasonnal, kitűnően célozva egyenesen a lány keblébe röptetted, (hántad is te, hogy én mindent látam!), ő pedig csókot lehelt rá s lecsusztatta a melléhez, az öve tájára.

Hát miért teszed ezt? Vétettem-e csak egy mákszemnyit is ellened? Késértettelek-e. Vétettem-e másra szemet? Hát nem csak érted élek én?

Törődöl is te vele, ó Lysias, hogy végig keserítesz egy szegény kis nőt, aki már esztét veszti magát.

De van isten, el Adresteia s látja az ilyesmit, megkeserülöd te még ezt egyszer, ha majd halálom hírére veszed: hogy fölakasztottam magam vagy kutba ugrottam: mert akárhogy is elemészrem magamat, hogy ne álljak élő szemrehányásként az utadba.

Ak! or majd büszkélkedhetsz, hogy milyen nagy, ragyogó dolgot vittél véghez.

Mit meredsz rám, mit csikorgatod a fogaidat? Mert ha valami kifogásod van ellenem, add elő, s Pythias ítéljen köztünk.

Hát ez mi? Feleletre sem méltatsz, szedelőzködöl, s faképnél hagysz? Látod, látod Pythias, hogy bánik velem ez az ember?

Pythias: — Ó micsoda elavult, köszívű ember, hogy ennyi zokogásra sem lágyul meg!

De hogy őszinte legyek, Joessa, magad rontod el: mért mutattad ki, hogy olyan bolondul szereted? Kár volt úgy elkapatni; az ilyesmi fejükbe száll, ha észreveszik.

Ne sirj, csacsi, hallgass rám: Egyszer-kétszer zárkozz be előle, majd meglátod, hogy szépen tángoragyl s belédbolondul amugy igazában.

Joessa: Ugyan, hogy mondhat szilyent? Hogy én kizárjam Lysiaszt? Csak ő itt ne hagyjon hamarabb!

Pythias: hisz már megint itt van ni.

Joessa: Végünk van, Pythias; biztosan meghallotta mikor azt mondtad, hogy zárjam ki.

Lysias: Visszajöttem, Pythias, de nem e miatt a nő miatt, ilyen lányra rá sem tudnék nézni többé, — hanem miattad, nehogy tévedésből azt hidd felőlem, hogy keményszívű vagyok.

Pythias: Igaz, Lysias azt mondtam is.

Lysias: Hát kívánhatod-e Pythias, hogy jó szívvvel legyek ehhez a Jo-

essához, aki most zokog, de előbb megcsalt, magam csíptem rajta, mikor egy fiatalemberrel aludt.

Pythias: Elvégtére is széplány, Lysias. De mikor is volt az, hogy rajtakaptad őket az ágyban?

Lysias: Ugy hat napja lehet: hát, bízisten, most másodikán; hisz ma hetedike van.

Hát az apám mikor megtudta, hogy már régen viszonyom van ezzel a mákvirággal itt ni, házifogságra vetett s meghagyta a kapusnak; ki ne eressen.

Én ellenben, hogy nélkül se-hogy sem bírtam ki, parancsot adtam Dromonnak, hajoljon le az udvari fal mellett, ahol a legalacsonyabb s vegyen a hátára; így akartam könnyűszerrel átmászni.

Minek szaporítsam a szót, átmásztam, idejöttem; a kaput gondosan zárva találtam.

Éjfélt volt. Nem kopogtam, hanem szép csendesesen megemeltem az ajtót (nem először csináltam már) ki-mozdítottam a sarkából s nesztelenül beléptem.

Az egész ház aludt. Végre a fal mentén tapogatódzva eljutottam az ágyáig.

Joessa: Mit nem mondasz! Ó Demeter! Olyan izgatott vagyok!

Lysias: Aztán hallom ám, hogy ketten lélegzenek. Először azt gondoltam, hogy Lyde alszik vele, de bizony, Pythias nem így volt.

Tapogatódzva megállapítottam, hogy a másik szakálltalan, nagyon finombőrű, kopaszra nyírt valaki; az illatszer csak úgy gőzölt belőle.

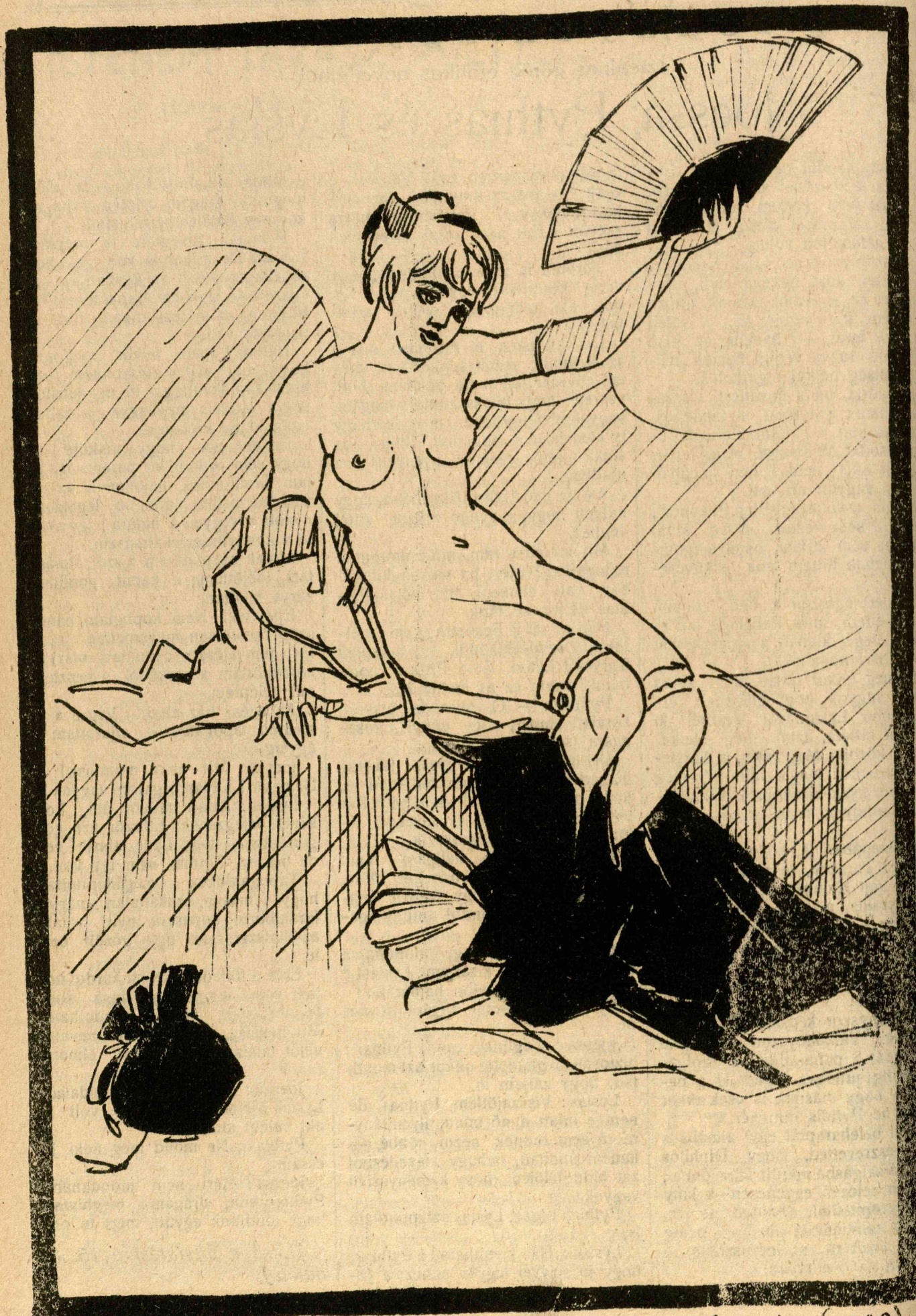
Erre a fölfedezésre, ha kardot hoztam volna magammal, nem sokat teketóriáztam volna, gondolhatod. Mit nevétsz, Pythias? Mi nevetni-valót találsz abban, amit elmondtam?

Joessa: Hát ez furta az oldaladat Lysias? Nos hát Pythias volt az, aki velem aludt.

Pythias: Ne mond meg neki, Joessám.

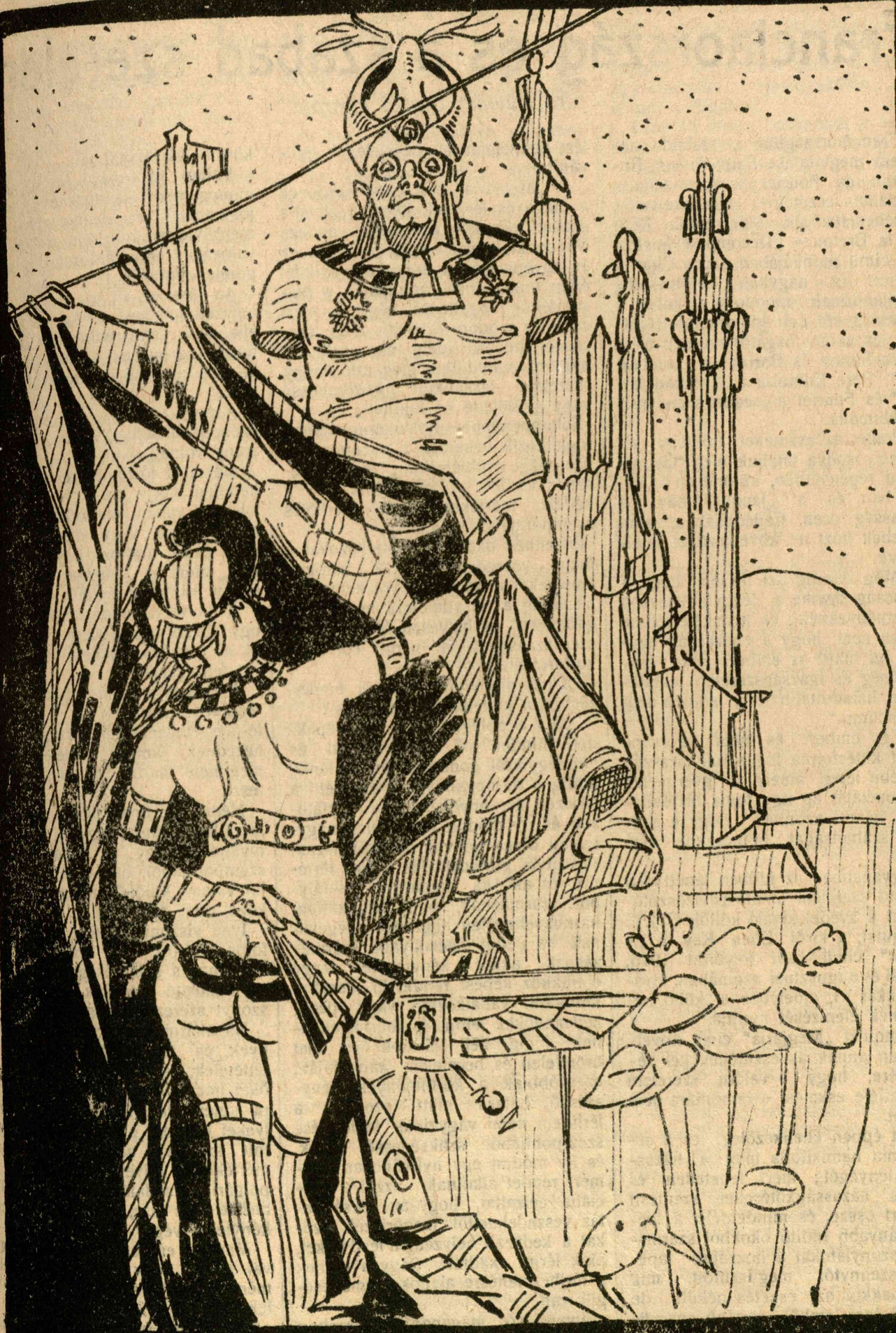
Joessa: Mért nem mondanám? Pythias volt, drágám: meghívtam, hogy aludjunk együtt, mert te nem

(Lásd a folytatást a 15. oldalon.)

FÉLICIEN-ROPS:

KÁRIKULA. (1882).

FÉLICIEN · ROPS:

SODOMA · SZÉGYENERZETE ·

Franciaország és a szabad szerelem

A „Kaviár” eredeti kézírata.

Franciaországban a szabad szerelem megvitatása Saint-Simon, Enfantin és Fourier kommunisztikus-szocialista eszméinek felszínre vetődéséhez fűződik. Már előbb Rétif de la Bretonne „Découverte australe” című munkájában, amely Charles Fourier is nagyban befolyásolta, óhajtanónak mondta, hogy a házasság két évi időtartamra szóljon, és aztán magától szűnjék meg. Saint-Simon és Barraul a „szabad nőt”, Péro Enfantin a „szabad kötetést” és Fourier a „szabad szerelmet” proklamálta.

Ezeket az eszméket mintegy kristályosodva találjuk meg George Sand regényeiben, különösen a „Lélia”-ban és a „Jacques”-ban, a házasság ezen tragédiájában, ahol egyebek közt a következőket találhatjuk.

„Még mindig azt hiszem, hogy a házasság egyike a leggyűlöletesebb intézményeknek; és nem kételkedem abban sem, hogy a házasság egykor, ha majd az emberi nem észszerűség és igazságszeretet tekintetében haladottabb lesz, teljesen meg fog szűnni.”

„Egy emberi és nem kevésbé szent kötésforma fog a mai házasság helyébe lépni, amely a gyermekek existenciáját ép úgy fogja biztosítani, a nélkül azonban, hogy a szülők szabadságát bíncsekbe verné.”

Ugyanebben az időben lépett fel a szabad szerelem hatalmas szószólójaként a svédek kiváló költője C. J. L. Almquist, a kiről Ellen Key, a „A sziget” című havi folyóirat 1916. júliusi és augusztusi számában kiváló cikket írt, amelyben a költő nézeteinek elemzését nyújtja.

Almquist „Megjárja” című novellájában annak az eszmének kel védelmére, hogy a valódi szerelem semmiféle esketési ceremóniára nem szorul.

Sőt éppen ellenkezőleg, ez a ceremónia hamisította meg a házasság lényegét; mert lehetetlen és hamis házasságkötéseket szentesít és tart össze, és mindenféle, a legocsmányabb indító okokból származó viszonylatokat a hozzájuk tapadó szennytől meg tisztított, míg ugyanakkor az esketés nélküli, de valódi szerelemből történő egyesü-

lést nemtelennek, becsstelennek nyilvánította.

A „Megjárja”-ban Lara Widbeck a maga és férjének jövőendő életét a szabad szerelem értelmében rendezi. Mindenki, legyen a saját személyének és egyéniségének ura, mindegyik fél éljen önmagának, munkáját a másik féltől függetlenül végezze, mert csak így hosszú időre őrizheti meg szerelmét hosszú ideig és csak így módon szabadulhat meg attól, hogy szerelme lassankint közömbössé vagy gyűlöletté ne fajuljon.

Schoppenhauer utolsó munkájában foglalkozik behatóan a szerelmi és házassági problémával; természetesen a kérdést a misogynia és a kétféle mértékkel mérő erkölcs szempontjából itéli meg.

És ennek dacára felismeri azokat a nagy veszedelmeket és károkat, amelyeket a hagyományos kényszerházasság a társadalomra nézve magában rejt és helyesen hívja a kényszerházasságot a nemi corruptio kuforrásának.

„Über die Weiber” című értekezésben a következőket mondja:

„Míg a polygamiában élő népeknél minden nő ellátást talál és mindegyikről gondoskodás történik, addig a monogamiában élőknel a férjzett asszonyok száma korlátozott és így módon tömegtelen nagyszámú olyan nő van, a kiről házasság után gondoskodás nem történik, és aki, ha magasabb osztályból származnak, mint munkátlan, hasznavehetetlen aggszűzek vegetálnak, ha pedig alacsonyabb származásúak, akkor kénytelenek vagy erejükhez képest rendkívül kemény munkára vállalkozni, vagy pedig kéjleánnyokká lenni, és mint ilyeneknek végig kell járniuk az élet örömtelen és becsstelen kálváriáját; ez utóbbiak a körülmények kényszerítő hatása alatt azonban a férfinem nemi vágyainak kielégítése szempontjából szükségessé váltak, és így módon egy nyilvánosan elismert rendet alkotnak, azzal a speciális célzattal, hogy az elcsábítás veszedelmeitől megőrizték azokat a kedvező helyzetben lévő nőket, akik férjre akadtak, vagy a kiknek a férjhezmenésre alapos reménységük van.

Ilyen nő magában Londonban

körülbelül 80.000 van.

Vajon mi mások ezek, mint monogamikus intézmény jogaikban a legborzalmasabb megrövidített nők, mi mások, mint valóságos emberáldozatok a monogamia oltárán?

Az összes itt említett, szomorú helyzetben lévő nők természetellenes ellentétei, elmaradhatatlan ellentétei az európai világdámnak, kit a praetensio és arrogancia jellemz.

A polygamia, a női nem természetét illetőleg valóságos intézmény volna.

Másrészt józan ésszel igazán lehetetlen, hogy az a férfi, a felesége valami chronikus betegségben szenved vagy meddő maradjon, vagy pedig urához képest előrelépett, miért ne vehetne másik asszonyt is maga mellé?

A mormon vallás térhódítását úgy látszik, éppen az a nyitja, hogy a természetellenes monogamia val felhagytak.

A természetellenes jogokban természetellenes mellett a nő természetellenes kötelességek is terhelődnek, amely kötelességeket meg nem tartása őt boldogtalan teszi.

Némely férfinak ugyanis társadalmi állása vagy vagyoni viszonyai olyanok, hogy a házasság az szempontjából, ha csak ez uton nem jut valami különös fényes viszony közé, nem ajánlatos.

Ilyen viszonyok közt a férfi fogja kívánni, hogy választása szorított, más a saját és gyermekei jövőjét biztosító feltételek közöttélő asszonyt szerezzen magának.

Ha akármilyen csekélyek, szerények és mérsékelték is ezek a feltételek, és ha az asszony teljesíti őket ha csak nem támaszkodik azokra a mértéktelenül nagy jogokra, amelyek egyedül a házasság biztosított számára akkor ő bizonyos mértékben mivel a házasság polgári társadalom alapja, ezáltal becsstelennek lesz, és szomorú életet kénytelen végig élni.

Mert az emberi természet magával hozza, hogy mi a mások véleményére hihetetlenül nagy súlya fektetünk.

Ha pedig ezeknek a feltételeknek

eleget tenni nem tud, akkor az a veszedelem fenyegeti, hogy vagy egy olyan emberhez kell férjhez mennie, aki előtte ellenszenves, vagy pedig, mint vén aggszűz özszeaszik, férjhezmenetelének határ-ideje ugyanis igen rövid.

Ebből a szempontból a mi mo-
nogamikus házasságunkat illetőleg
igen érdemes elolvasni Thomasius-
nak a concubinátusról szóló alapos
munkáját, amelyből kitétni, hogy
az össze, művelt népeknél minden
időben egész a Luther-féle refor-
mációig a concubinátus megenge-
dett, sőt bizonyos mértékben tör-
vényesen is elismert olyan intézmény
volt, amelyben tisztességtelent senki
sem látott és amelyet erről a
magasláról tisztára csak a Luther-
féle reformáció taszított le, amely a
papok házasságának jogosságát el-
ismerve, a concubinátust kárhoztat-
ta, aminek következtében katolikus
részről sem volt a concubinátus
fenntartható.

Ben Gt.

Tavaszi.

A Káviár eredeti kézírata.

Hetedik gimnazista volt és gond-
talanul sétált a tavaszi alkonyatban.
Sétált, ödöngött jobbra-balra, gond-
talanul, cél nélkül.

Tavaszi, tavaszi...

Ezt mondogatta magában és na-
gyokat lélezett. A tavaszt akarta
beszívni, a rügyébredést, a bimbó-
lakadást az életet...

Ment sétált, gondtalanul.

A szemei hirtelen női lábakkal
találkoztak, gyönyörű női lábakkal...
beléfontak és öntudatlanul követ-
ték.

Formás boka, puhán domborodó
ruganyos iv, selyembe feszült izmok
plastikusan előreugró térd, belőle
a comb felé törő izgató hajlás... és
vége. Egy durva szövetalaj megál-
litotta. A szemét.

De tekintete előre feszült és
látott a képzelete. Ment tovább a
combokon... följebb... följebb... és
a vér a fejébe tódult.

A fiatal lány meglátsította lépteit,
körülnézett. A selyemharisnya lassan
rácokat vetett.

A fiú felujjongott: esik a haris-
nyája.

A lány egyre lasított, kinosan

nézegetett körül, a járókelőkre, az
utczára, a kapualjakra.

— Be fog menni az egyikbe,
megigazítani lüktető lázasan a fiu-
ban a gondolat... és követte mohón
... remegve...

Arcára egykedvűséget erőltetett,
bután bámult a kirakatokba, de fél-
szeme vigyázva tapadt a nőre, szí-
ve vadul dobogott.

A lány elhatározta magát. Meg-
állt egy kapu előtt. Körülnézett még
futva és elünt az aljában.

Remegés futott végig a fiún. Meg-
állt. Egy pillanatra behunyta szemé-
it. Homlokán kidagadtak az erek...
most fölhuza a szoknát... most...
igazítja a harisnyakötőt... most ki-
fehérik combja gyönyörű fehér, fia-
tal leánycomb...

Fölvetette szemeit és elszánt lép-
tekkel rohant a kapu felé...

Remegve lépett be.

A lány felhuzott aljjal igazította
volt a makrancos selyemharisnyát
szép formás leány combja vakítóan
világított elő a sötét háttérből. Még
egy csatintás a harisnyakötőn... és
lehullt a függöny.

Lángoló szeme belélapadt a fehér
husba és szívta mohón... vadul.

Lenullt a függöny. A lány föle-
melkedett, rápillantott a fiura elpi-
rult és kisietett.

Az pedig támolygott. Ment... ro-
hant céltalanul.

Agy zakatolt, nem tudta merre,
hova, miért csak ment előre...

Teste forrón lüktetett, zsibbadt fá-
radtság lepte meg és rekedten mor-
molta maga elé, ma este elmegyek,
ma este elmegyek és ment tovább,
remegett a jövő képétől...

S leszállt az este.

Győry Endre.

Ólomöntés.

Szentimentális történet írta: Brandstädter Károly.

A széles kandalóból materiális,
vibráló fényár hömpölygött.

A téli butorokon keresztül. A ma-
gasban piszkos vörhenyes gáz égett.
Kielezett konturokkal guggolt a
szőnyegen egy csinos leány, áttet-
sző, lilaszalagos ingben, kioldott,
derekáról lecsuszott bugyiban, mo-
solygó arccal, rózsás üléppel, kika-
cérkodó medencével.

Előtte szamovár, zümmögő, bu-
gó szamovár.

És forrt a víz és forrt a leány-
vér. Felállott, kissé előrehajolt de-
rékkel, nagy izzó kérdőjellel szemé-
ben, egy két ólomdarabkát ejtve a
fortyogó, bugyborékoló folyadék-
ba.

Inge feltolodott, haja szemeire
csuszott, fejcskáját kissé oldalvást
hajtotta, hogy ne érje a forró viz-
gőz, amely móhon rácsapott kemény
kis mellére.

Az ólomdarabkák kicsit cuppan-
tak, mint apró csókuk vonagló le-
ányajkon.

Halkan elmerültek mint ahogy a
lélek elmerülnek.

És forrt a víz, egyformán, osto-
bán és pislogott a kandalótűz és
pihegett a leánykebel...

Ólomöntő, szilveszteri éj...

Muzsika és parfüm... Asszonnyi
kacaj, poharak csengése...

Orfeumi télkertek mámoros zsi-

vaja.

Ez az, ami kint van...

És bent... éjjel... egyedül, egy
forró, kicsi szűz, egy vágyódó, sem-
mitől féltő, mindentől ijedő kis
álom...

Fehér, vékony karja egy apró
ezüstkanál után siklott, elkapta és
ezüst, folyékony vonalként engedte
a vízben.

A kanál konturjai ellaposodtak,
szétfolytak a víz alatt, körvonalai
hullámzó játékkal halásztak az ólom
után.

Az ezüst büszke arisztokrataként
hajszolta a durva plebejűst, míg
végre elfogta és utálattal kiröpitette,
egy nyárspolgáriás pakfong tálcá-
ra.

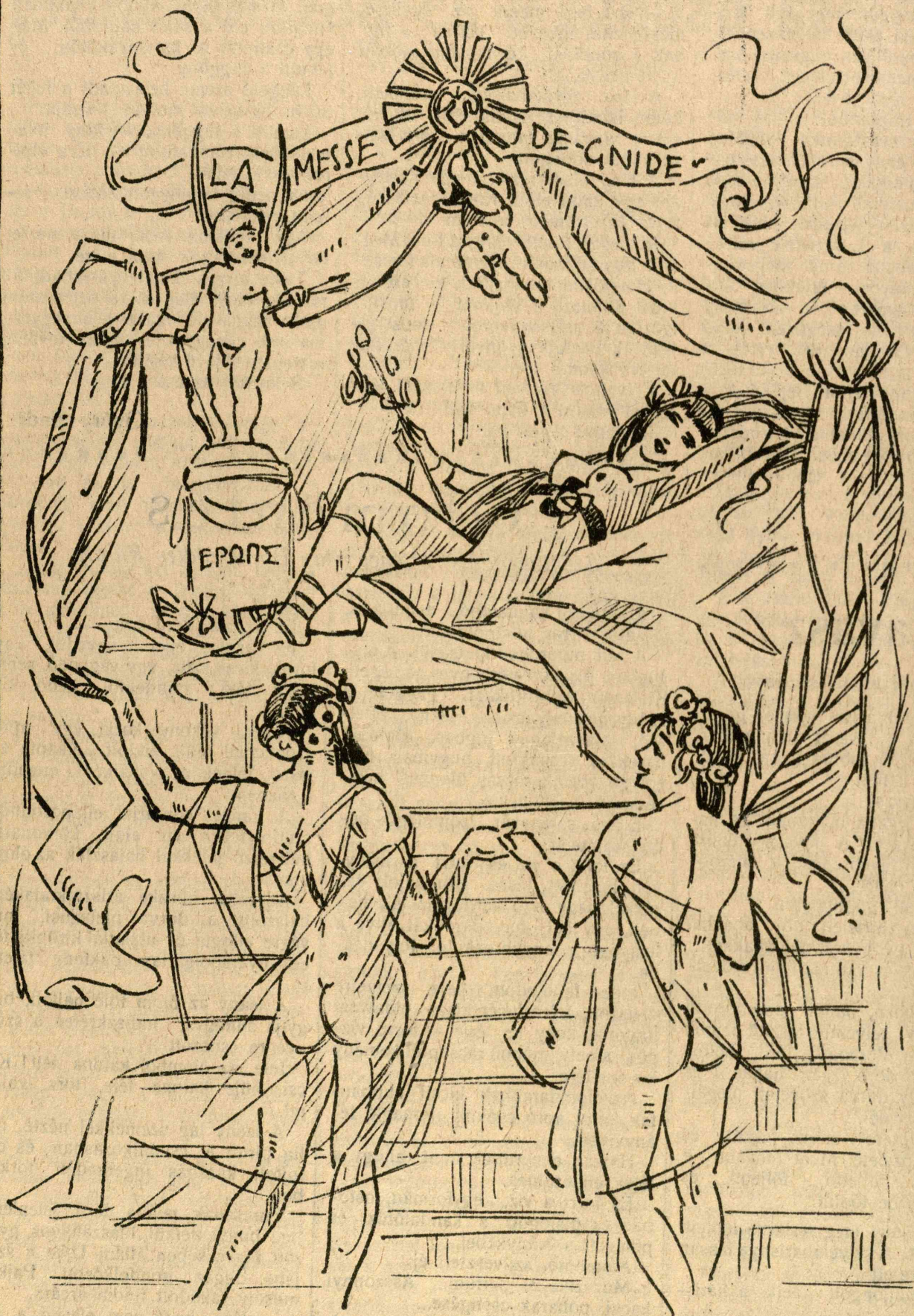
A leány az ólom fölé hajlott, bu-
gyija suhogva, indiszkréten a sző-
nyegre csuszott.

Ime, az ólomból katona lett! Ki-
csi, hűje katona féle, torz vala-
mi.

A leány tág szemekkel nézte, fü-
lig pirult a csodálkozásban és el-
fojtott kacagás ingerkedett torká-
ban.

Furcsának találta férfi jelenlété-
ben bugyi nélkül, lilaszalagos, gyü-
rött ingecskeben állani. Ujját a szá-
jába dugva gondolkodott. Pajkos
mosoly rakodott finom arcára.

— Kár, hogy nem eleven a kis

FÉLICIEN · ROPS:

SZERELMI · ÁLDOZAT.

Katonám! — sajnálkozott és kacéran odaátolt az ólomkatona elé.
— Ugy sem láthatsz, ugye? Mert ha eleven lennél, nem állnék előtted meztelenül.
Talán... ha... nagyon szépen kértél volna... akkor... talán... igen...

Mereven nézte az ólom katonát. Lehetett egy ujjnyi hosszú.

— Buta vagy te nagyon!
— Huzta el a piros szájacskáját, pillái sajnálkozva remegtek, bánatos ráncba szökkent homloka.

— Szegény, szegény katona, nem éleszenek fel melengető bársonyacsók sejtelmes vágyó tüze. Te kis katona, kelj fel, vág magad pozitívába. állj fel mereven, ujjnyi hosszú katona.

— Kellj fel, katona! Neked az a hivatásod, hogy állj. Azért vetkeztem meztelenre, hogy életre keltselek, hogy felálljál, majd beraklak egy skatulyába, ahol jó dolgod lesz, és amelyben előtéd még nem lakott senki, — hízelt neki a lány és lassan leeresztette az inget is.

— Ébredj, vitéz kis, csöpp-csöpp katona!

Ott feküdt az ólom legényke a tálcán, a lány bánatosan mutató és hüvelykujja közzé vette a katonát, lefeküdt a szőnyegre, kifeszítette fiatal testét, széttárta finom combjait és lábai közzé dugta.

De, amikor a katona erre se reagált, a kislány keservesen sirt.

Tudja az a jó ég, hogy miért, hogy mi mehet végbe egy csitri kislány buksi fejében? Olyan bizonytalan az, mint maga az élet...

Szent nász.

A Káviár eredeti kézírata.

Aranyban fürdött az oázis.
A pálmalegyezők tikkadtan szivták magukba a nap tüzelő hevét, a porszemek szinaranyba csillogtak a fénysugarak vakító kékjében.

Szín és dal szállt az égnek s a pihenő levegő néma mozdulatlansággal feküdt a tájra. Zsongott benne a miriádnyi apró élet.

Nyár, meleg, tűző, égető, perzselő nyár volt.

A fiu kitérte karjait és föltekintett az égre!

„Nap, oh melegező, életre keltő, vágyfakasztó szent Napisten!

Izmai megfeszültek, ruganyos lépésekkel vágott neki a fénynek.

Nyugtalan vére föl-fölzugott és szilajul üzte az égő testet valami új, ismeretlen, titokzatos kék felé. Háborgó kedve vajdó vággyal kutatott a nyárban.

Megállt.

Egy pálmacsemete tövében szunnyadt unokahuga, 13 tavaszt látott fiatal nőtény.

Ott feküdt szűz meztelenségbe napégetett bőrnek minden kis atómja életet lüktetett. Párduc teste kecses hajlással kigyózott a buja tüben.

Formái vad erővel törtek elő a puha husból, selyemhaja lágy takaróként simul meztelenségére.

A fiu nézte.

A kemény kis mellék egyenletesen emelkedtek föl-alá, selyempillái lágyan feküdtek tűzszemére.

Szunnyadt.

A fiu nézte és belemarkolt szívébe a nyár.

Érezte mire vágyik. Nőtényre, fiatal nőtényre, hugára.

Tavasz óta nézi a szeme tüztét, tavasz óta simogatja perzselő játékban, tavasz óta vadabbul forr össze ajkuk testvércsókra.

És csak nem engedett a följazott vágy.

Érezték, több kell... minden kell...

Egybe forni... egymásba forni...

Ez kell. Tudták. És várták. Hogy jön a pillanat, jön egy tűz és egymásba forrnak...

Várták. Majd jön... majd, ha beköszönt a pázás szent ideje, egymásra találnak a tüzek és föllobognak vadul, hogy új élet fakadjon lángjukban.

A fiu érezte, itt van, eljött.

Odaborult unokahuga mellé. Az ijedten rebtent föl álmából.

Bevilágított szeme bátyja izzó tekintetében és érezte, hogy összeroppan gömbölyű kis melle a vad férfikézben.

Átremegett rajta a szent perc.

Érezte ő is, hogy eljött. Amit várt sóvárogva alkonyatok óta, amiért lázban égett a teste, és tüzelt a homloka.

Amiért nem volt elég a simogató kéz és a csókos száj:

... eljött. Eljött az igazi, a mindent teljesítő, mindent betöltő, tűztől megváltó, lángcsillapító szent kék.

Tizenhárom tavaszban fürdött fiatalága vad erővel markolt

a férfibe és magára rántotta a himet.

Az fölhördült és beléfésszült a nőténybe.

A szűz test engedelmesen nyílt meg, hogy beteljesedjen a nagy fogadás.

A nap tűző lángsugara glóriát szórt az Életre, a levegő fölzsongott hozsánna-lármával, a porszemek dadalmasan szöktek égnék a napsugáron... a nyár ünnepe... Szent nász-ünnepet

A Napisten ismét visszatért hozsuzu utjából és új nyarat varázsolt a pálmák fölé.

A fiu unokahuga mellett állt és megsimogatta arany fűrtjeit.

A lány ölébe parányi emberjóság lihegett és anyja emlőin mohón szívta magába az éltetadó anyatejet.

Ádám komoran temette kezébe öszülő üstökét. Éva megsimogatta a csapzott fűrtöket.

— Ne emésszen a bu Ádám, jöjj, viduljon föl lelkünk gyermekeink boldogságán....

Győry Endre

.....
(A 9. oldal folytatása.)

voltál nálam s nagyon szomorkodtam.

Lysias: Pythias volt a kopaszra nyírt? Hát aztán hat nap alatt ekora haját eresztett?

Joessa: Valami betegség miatt kellett megnyíratkoznia: csomóstul hullott a haja.

Most aztán parókat visel. Mutasd csak. Pythias, mutasd meg neki, milyen, bizonyítsd be.

Nézd hát: ez a fiatalember, ezzel csaltalak meg, erre féltékenykedtél.

Lysias: De hát mi egyebet tehettem volna, Joessa, mikor magam tapogattam ki az állítólagos szeretődet?

Joessa: Csakhogy végre meg vagy győzve. Hát ha most visszaadnám a kölcsönt? Mert nekem igazán van okom a duzzogásra!

Lysias: Ne, ne: mulassunk inkább s Pythias is maradjon velünk, megérdemli, hogy része legyen az áldomásban.

Joessa: Ő velünk marad. Mennyi baj szakadt rám miattad, Pythias, te drága, drága „fiu.”

Pythias: De viszont ez a „fiu” békített is ki benneteket. No ne haragudj rám. De hallod-e, Lysias, senki fiának egy kukkot se merj szólni a hajamról!

ΠΟΡΝΟΚΡΑΤΗΣ

FÉLICIEN · ROPS:

· ΠΟΡΝΟΚΡΑΤΗΣ

A VESZEDÉLMES ASSZONY.

TES ÉLICIEN. ROPS:

SZERELMI. VÁSÁR. —

A „Káviár” regénye.

A VESZEDELMESS ASSZONY.

Schamburg Konrád a német erotikus irodalom legkitűnőbb írójának világhírű regénye eredeti magyar fordításban. Ez a regény ezelőtt 18 évvel jelent meg először Berlinben.

XI.

Férjem bármit kíván, hozzám kell hogy forduljon. A többi majd magától adódik. Te még holnap Dombrovába utazol és megteszed az előkészületeket férjem fogadására.

Atyám egykori lakosztályát jelölöm ki számára. Urbanovszka kisasszony kinek e levelet átadod, minden egyebet elintézt és azonnal utazik, hogy a házasságnál tanuskodjék.

Most pedig készítsd el a fürdőmet Anna.

Ezután a bárónő még hosszabb levelet írt, majd a fürdőszoba felé indult.

A gyönyörű csarnok fényárban uszott és illatban fürdött, melyet a márvány medence aromatikusan árasztott. A medence szélénél három fiatal lány állott, kik urnőjüket a fürdésnél szolgálták. Egyformán csinosak és fiatalok voltak, s ruhájuk is tökéletesen ugyanaz volt; mellette földig leomló tollköttyű fátyolszövet, szorosan fonódva a gömbölyű formákra, nyakat, keblet, alsólábszáraikat és lábaikat földetlenül hagyva. Fejüket bájos kis fehér főkötő fűtte. A lányok mögött a fal mellett kereveten a felügyelőnő ült, a vékony pálcika kezében, melyel játszadozott, elárulta ittélte tulajdonképeni célját.

Ahogy a bárónő belépett, a lányok azonnal letérdeltek, míg a házvezetőnő mély meghajlással üdvözölte urnőjét. A büszke asszony szigorú tekintete egy pillanatra megállapodott a térdelőkön, majd leomlott egy széles puha kezevetre. A lányok azonnal odasiettek, odavetették magukat az urnő elé a földre, majd hallgatagon avatott kézzel megkezdték munkájukat. Szorongó gonddal és figyelemmel bontották le a bárónőről a cipőit, harisnyáit s többi ruhaneműt, amennyire annak ülő helyzete lehetségesse tette. Ezután az egyik lány lehajolt a rettegett urnő meztelen lábához, s azt félelemtelő hódolattal megcsókolva jelentette, hogy a méltóságos urnő emelkedését várják. A

bárónő lassan felemelkedett s a térdelő szolgálók óvatosan bontották le róla minden ruharabját egész az utolsóig. Ott állott az isteni szép asszony mámorító meztelenségében, s testének csodálatos tökéletessége már szinte szorongató látványt nyújtott. A magas kristálytűkrök a falakon, visszaverték ragyogó képét, s minden oldalról mutatták alakját. Gyönyörű karjait hátraemelve azokra támasztotta fejét, s úgy nézte kedvtelve önmagát is a tükörben. Örült bájaiknak. Milyen erősek és ruganyosak voltak még keblei, a habfőher test, a csipők és a combok, hogy világított a finom selymes haj a hón alul, férfinek örjítő látvány.

(Folytatjuk)

Művészet.

Félicien Rops 1833. július 6-án született Namurban, (Belgium) hol apja gazdag gyáros volt, ki állítólag félig wallon, félig magyar származású volt.

Középiskoláit elvégezve az egyetemre iratkozott, miután ügyvéd akart lenni. Jogi tanulmányait azonban hamarosan megszakította, majd teljesen abba is hagyta, hogy egyedül a szórakozásnak, a vadászatnak és a nőknek szentelje életét.

Közben a 23 éves ifjú csak úgy meletlesleg, minden előzetes tanulmány és tanítói utmutatás nélkül, tisztán kedvtelésből rajzolgatni kezdett, lapok részére.

A debüt nagyszerűen sikerült. A Gavarni-modorban rajzolt dolgait a „Charivari”, „Crocodile” és „Uyllenspiegel” c. lapok közölték. E korból való rajzai még semmi erotikus tendenciát nem mutatnak, viccükben is még nagyon conventionalisak, ellenben mindig elsőrendűen vannak megrajzolva.

1861-ben az „Uyllenspiegel” c. lap megszűnt, mert Rops — ki közben megnősült — már nem rajzolt ré-

szére. Ebben az időben került az immoralitás hírébe, habár még tulnyomóan litografált plakátokat és politikai karikatúrákat rajzolt, melyeken még erősen érződött Danmier és Gavarni hatása.

Belgiumban aránylag könnyű Ropsnak kényes témájú rajzait elhelyeztetni, most már kizárólag a lapokban készített, publikált munkáiban sem jött neki annyira a rá, mint Poulet Malasis, egy nált amatőr, ajánlata, ki felszólította, hogy bizonyos könyveket — melyek inycen falatait — illusztrálja.

Örömmel kapott utána, mert hiszen sok pénzre volt szüksége a kettős háztartásnak.

Felesége u. i. az Ardennákban élő kastélyában lakott, míg ő a várost — Brüsselt és Párizst — látta.

1863-ban kezdte meg ez a munkáját Béranger, Musset, Balzac stb. műveinek illusztrálásával és ezen munkája közben alább erotikus satirikus, ki a jelen vezeteiben, a jelen örömeiben érzi a keserű tövist, a ma pomogyümölcsben a kártékony fergő.

Már 40 éves volt, midőn a főművét: „Szent Antal látomása” megalkotta és a „Cent croquis” befejezte, (1879).

A „Cent croquis” (száz rajz) 1887-ben a Noilli könyvtárban csak 20.000 márka értékben került. Később az egyes műlapokat, melyek is eladták, úgy hogy manapság az egész világon szétszóródtak.

Az 1891—92-es években Rops megerőltetett munka következtében megbetegedett: az agyparalízis jelei kezdtek mutatkozni rajta. Tovább dolgozott, bár tudta, ezzel napjait rövidíti meg, utazott déli vidékekre, a beteg nem lehetett föltartóztatni.

1893-ban — orvosai és barátai ellenére is — megalkotta „Baisers morts” c. műlapjait, melyek legszebb alkotásai közé sorolhatók. Meghalt 1897. augusztus 1-én.

Ön szép lesz ha „Dolly”-t használ, mely mindennemű szeplőt eltávolít. — Kapható: Roth Jendő gyógyszerháza Timisoara, Mehadia (villamosmegálló).

Szerkesztői üzenetek

Kéziratokat a szerkesztőség nem ad visszajelzésre és névben levelekre nem válaszol.

Szerkesztőségünkben.

Bizonyára nem került elő t. olvasóink figyelmébe, hogy az utóbbi időben lapunk hasábjain több idegen név fordult elő, melyek nagyrésze novellák alatt jelent meg. Ezek egyike Dörny Andor, aki eleinte (a b, b a) jelleg alatt írt lapunkban és csak később fedte fel inkognitóját, a másik név Györy Endre, kinek ugyancsak sűrűn kellett teret engedni lapunkban. Dörny Andor Clujról, Györy Endre pedig Nagyszebenből küldi értékes írásait s míg az előbbi kissé fiatalos hévvel írja máskülönben figyelemreméltó elbeszéléseit, amelyek a szerzőnek első, de határozottan tehetségre valló munkái, addig Györy Endre írásain meglehetősen az írói készség, a novella irányához ragaszkodó szigorú alkalmazkodás, jelölő annak, hogy irodalomkedvelő és mondanivalóját válogatott szavakkal, jó és ügyes stílussal tudja papírra tenni. Mivel az értékes erőfokozni és fejleszteni kell, mert a produktumot csak így lehet növelni, így Dörny Andort mint Györy Endrét a Kaviar Lapkiadó-vállalat a szerkesztőség munkatársai közé vette fel, kik bár távol tőlünk, de mégis annyira közel lesznek hozzánk, hogy értékes írásaik sok kellemes órát fognak olvasóinknak szerezni.

Ugyancsak munkatársunk lett Kovács Miklós ungvári (Cséhszlovákia) hírlapíró, a Prágai Magyar Hírlap munkatársa, kinek első kéziratait legközelebb kezdjük el közölni.

(M. P. Kosice, Fő u. 85.) A könyvrendelést és a pénzt megkaptuk. A könyvet pár nap múlva már szállítjuk és ugyancsak a napokban küldünk rákiárunkon lévő más könyvekről jegyzéket és utmutatót. (Sz. J. Kovászna 2) Fenti üzenet Önnek is szól. (Érdeklődő, M. Ciuc.) A könyvrendelést megjelenéskor elintézzük. A hiányzó részek sajnos nem jehetnek meg, mert „nem volt szabad” hozni és a második részt, mely 5-6 hét múlva kezdődne, szintén nem hozhatjuk, mert börtönnel fenyegetnek érte. Ezt gépi írásos példányban egyes olvasóink megrendelhetik, miről később még írni fogunk. A hiányzó részek kefelevonathat megvannak és azt Önnek szívesen megküldhetjük.

(Sarlai B.) Megjelent és a lapot el is küldtük. Várjuk azonban a válasz küldött levelünkre. (Fogas a póstán) Csak erotikát tudunk közölni. (B. J. Timisoara) Fenti üzenet Önnek is szól. (Căissa) Megkaptuk. Köszönjük (Teius) A sok közül egy vált be. Jön.

Játék a tűzzel c. könyvre legújabbban a következő rendelések jöttek: S. M. Novisad; S. J. Delta; M. P. Kosice; N. M. Helyben, Uri u. 24; L. V. Déva 2 db; W. N. Cracímesti; R. B. Helyben; K. R. Gátalja; V. J. Cluj; Sch. Z. Helyben; B. J. Brassó; M. S. M. M. Sziget; N. I. Tg. Mures; L. I. Pécska; V. I. Uliuc; M. F. Lupeni. H. H. Slatina Mica; F. D. Odorheiu; D. J. Csikszereda; B. Gy. Baróth; A. L. Harman; M. A. Tr. Mica; B. V. Teius, K. I. Szabadka 10 db — A könyvet pár napon belül szállítjuk.

Főmunkatárs: Brandstädter Károly és Lelik Ferenc.

Nyomatott „Unió” Gál Manó könyvnyomdájában, Lugojon, Str. Caransebesului 16

Órák és ékszerész

Gyárv. Fő u.

Gyárváros, Fő ucca 29.

Sánta István

uri és női cipész
Gyárváros, Bárány utca 21. — Készít elegáns férfi és női cipőket mérték után. Javításokat soron kívül elintézt.

KLEIN JENŐ

bőrönd és bőrdíszmű üzlete, Timisoara, Belváros, Mercy-utca 3. Legolcsóbb bevásárlási forrás utazási és divatcikkeiben.

VESZEK briliáns, törött aranyat s ezüstöt a legmagasabb napiáron

Utvinyáne Béla Timisoara

Órák és ékszerész. II. Három király utca 4

Gutjahr György

Timisoara II. Bárány utca 18

Telefon 10-68

Ruha és szőrmefestés, chemiai vegytisztító intézet, hygienikus ágytoll tisztítás.

Káldy Miklós

Belváros, Szerb utca 9 szám
Ékszerész, vésnökiműterem, Aranyat és drágaköveket veszek és eladok.

Gyémánt Gáspár

készíti a legolcsóbb, legjobb paplan és kárpitos munkákat. Régiék feldolgozását leggyorsabban végzi. Timisoara Tigris u. 7.

„ERIKÁ”

csokoládé és cukorkagyár

TIMISOARA

IV Strada Gen. Foch Fröbl u. 62.

„Aradi Közlöny”

Erdély legjobb és legolvasottabb politikai magyar napilapja.

Tatár Mihály

uri szabó és sapka készítő
I. Páva utca 6 szám.

Versenyszabósága olcsó árak tekintetében utólérhetetlen. Sapkák mérték után nagybani és kicsinybeni eladása. Kész sapkákat nagy választékban raktáron tart!

Kern Pál

börkereskedő Timisoara Gyárv. Fő-ut 22.

Fiók: Jimboleán.

A legjobb román szótár.

Csak nemrég hagyta el a sajtót a Dr. Dávid György-féle román-magyar és magyar-román szótár, ma már mindenki meggyőződhet arról, hogy az összes szótárak között ez a leghasználatosabb, a lepraktikusabb. Minden szótárvásárló tehát a saját érdekében cselekszik, ha vásárlásnál mindenütt ezt a szótárt kéri. Gazdag szókincsével — egy-egy része több, mint 26.000 szót tartalmaz, — praktikus összeállításával, aránylag kis terjedelmével, rendkívül olcsóságával felülmúlhatatlan. Egy-egy rész füzve 80 lei. A két rész együtt, kötve tartós egész vászonkötésben 180.—, diszes félbörökötésben 240.— lei — Kiadta a „Brassói Lapok” könyvosztálya, Brassóban.

Oláh Mihály

kocsigyártó II. Rékási - ut 1. szám
Karoszéra és kocsigyártó Karosze-
rákat készít a legmodernebb kivi-
telben.

On is meggyőződhet róla, hogy a legjobb sütemények, fagyalt és jegeskávé **Ma n n** cukrásznál kaphatók. Timisoara, II. Andrási ut 12.

Lloyd Taverna Timisoara, Belváros

Modern nivóju, elsőrangú kabaré
a legjobb nevű művészek felléptével, állandóan új műsor, belépti díj nincs.

a Grand Hotel mellett.

„Tries” cipők

elsőrendűek és tartósak
Tries, Timisoara, IV. Begajobsor 19.

Legszebb
frizurák,
maniküre.

Legjobb
hajfestés,
hajápolás.

Legolcsóbb
illatszerek és
piperecikkek

P. TODOROV,
női és férfi-
fodrász
Timisoara, str
Alba Iulia,

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Ioan Dumoniú

órás és ékszerész

Timisoara IV. Str. Iancu Vacarescu 25
(Benigasse)

„Megváltás”

poloskairtószke minden háztartásban
nélkülözhetetlen. Kapható:

Weisz Antal

butorúzetében, II. Mérég-utca 4 szám

Meglepte Ön már fele- ségét?

Egy szép, csinos és tökéletes
Radio felvevő készülékkel, mely-
lyel egész Európát végighall-
gathatják? Ha nem, úgy sies-
sen árajánlatot kérni mielőbb.

PAPP SABIN

Timisoara II. B. Cârjan 8.

16,000 ember

keze lapozza végig
tenként a Kaviárt, te-
elterjedettsége ol-
nagy, hogy minden
detés sikerrel jár

RADIO

Ha olcsón és jól akar
rakozni úgy siessen áraján-
kérni egy abszolút töké-
eszt Európát felvevő Ra-
készülékre. A gépek felül-
nak bélyegezve és forgat-
hozataluk szabad. Informa-
kal díjlanul szolgál

PAPP SABIN

Timisoara II. B. Cârjan

ÁRVAY

mos, fest, tisztít olcsón és a
ban Timisoara - Józsefváros, Ben-
20 szám alatt.

Maison Perá

női fodrászat

Timisoara, Färber palota Lloyd

Modern frizurak, Henne-fé-
hajfestés. Külön női és férfi
manikür-szalón. Kosmet. inte-

MEGRENDELŐ - LAP

„Kaviár” Lapkiadó vállalat

TIMISOARA

Tisztelettel kérem a kiadásukban megjelenő Kaviár könyvtár I. számú
„Játék a tűzzel” c. könyvet diszkötésben szívesre előjegyezni és a megjelené-
sük alatti címre megküldeni:

A nem kívánt
rész törölendő

A könyvet 100 lei utánvétellel kérem küldeni.

A könyv árát, 100 leit, mellékelem, egyidejűleg feladtam.

A könyv árát, 30 c. koronát kassai bankba folyó számlájukra,
postán beküldtem.

A könyv árát, 50 dinárt, külön pénzes levélben küldöm.

Kérjük kivágni és fenti címünkre beküldeni!

Tipografia „Union” Gál Manó könyvnyomdája, Lugoj.